Lietas arhīva Nr. K26-0260-22/10
ECLI:LV:REZT:2022:0517.11290011822.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ludzā 2022.gada 17.maijā

Rēzeknes tiesa,
tiesnese Natālija Asača,

rakstveida procesā izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/, atrodoties alkohola ietekmē, vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā ir atņemtas), kā arī izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Noziedzīgie nodarījumi izdarīti šādos apstākļos.

Ar Zemgales rajona tiesas 2021.gada 13.jūlija spriedumu (stājies spēkā /datums/) /pers. A/ tika atzīts par vainīgu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

/pers. A/, izvairoties no piespriestā tiesību ierobežošanas soda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – izciešanas, 2022.gada 21.aprīlī ap plkst. 14.37 bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā ir atņemtas), alkohola ietekmē (minimālā alkohola koncentrācija /pers. A/ izelpotajā gaisā sastādīja 1,9688 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs) Ludzas novadā, /adrese/ vadīja transportlīdzekli – automašīnu */marka/*, valsts reģistrācijas numura zīme /numura zīme/.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja divus tīšus mazāk smagus noziegumus, atbildība par kuriem paredzēta Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

[2] Saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta 1.[1]daļu krimināllietas, kas nodotas tiesai paātrinātā procesa kārtībā vai izskatīšanai bez pierādījumu pārbaudes, pirmās instances tiesā var izskatīt rakstveida procesā.

Tiesnese, pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta 1.[1]daļu, 2022.gada 26.aprīlī rezolūcijas veidā pieņēma lēmumu izskatīt krimināllietu /pers. A/ apsūdzībā par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu rakstveida procesā 2022.gada 17.maijā.

2022.gada 26.aprīlī prokuroram un apsūdzētajam tika nosūtīti paziņojumi par krimināllietas iztiesāšanu rakstveida procesā, izskaidrojot tiesības 10 dienu laikā no paziņojuma saņemšanas dienas pieteikt noraidījumu tiesas sastāvam, iesniegt iebildumus pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā, iesniegt viedokli par piemērojamo soda veidu un mēru un citiem ar spriedumu saistītiem jautājumiem (*lietas 36.-39.lapa*).

[2.1] Austrumlatgales prokuratūras prokurors Ivars Cabulis rakstveida viedokli par lietas izskatīšanu rakstveida procesā un soda noteikšanu tiesai nesniedza, nepieteica noraidījumu tiesas sastāvam.

[2.2] Apsūdzētais nepieteica noraidījumu tiesas sastāvam, neizteica iebildumus pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā.

[3] Tiesa konstatē, ka pirmstiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ saņēmis izrakstus no Kriminālprocesa likuma par apsūdzētā tiesībām un pienākumiem pirmstiesas kriminālprocesā un tiesā, saņēmis lēmuma par krimināllietas nodošanu tiesai paātrinātā procesa kārtībā kopiju viņam saprotamā valodā, kā arī pilnīgi iepazinies ar krimināllietas materiāliem nepieciešamajā apjomā un neierobežotā laikā, norādīja, ka savu vainu izvirzītajā apsūdzībā atzīst pilnībā, izdarīto nožēlo, tiesā aizstāvis nav nepieciešams, pierādījumu pārbaude nav nepieciešama. Apsūdzētais norādīja, ka piekrīt lietas izskatīšanai rakstveida procesā *(lietas 13.,14., 32., 33.lapa)*.

[4] Iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta pilnīgi ar viņa savas vainas atzīšanu un krimināllietā esošajiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā saistībā, kā arī nav pretrunu, kuras būtu nepieciešams novērst tiesas izmeklēšanā. Tiesai nav šaubu, ka apsūdzētais ir vadījis transportlīdzekli, atrodoties alkohola ietekmē, apzinoties, ka transportlīdzekļa vadīšanas tiesības viņam ir atņemtas, tādā veidā izvairoties arī no tiesību ierobežošanas soda izciešanas. Pirmstiesas kriminālprocesā apsūdzētā /pers. A/ prettiesiskās darbības ir pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā paredzētie noziedzīgie nodarījumi, un apsūdzētā vaina ir pierādīta.

Tādējādi tiesa secina, ka ir konstatējami visi Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmajā daļā paredzētie procesuālie priekšnosacījumi lietas iztiesāšanai, neveicot pierādījumu pārbaudi, un ir iespējams izskatīt lietu rakstveida procesā.

[5] Nosakot sodu /pers. A/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā norādītiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[5.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešās daļas nosacījumiem /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā klasificējams kā mazāk smags noziegums. Minētais noziegums apdraud sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības un ekspluatācijas sfērā. Papildu tiešais objekts ir personas veselība un dzīvība. Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais noziedzīgu nodarījumu izdarīja, atrodoties alkohola ietekmē (1,9688 promiles), kas pielīdzināms vidējam alkohola reibumam, vadīja transportlīdzekli gaišā dienas laikā /adrese/ , kas ir apdzīvotā vieta, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kas viņam noteiktā kārtībā ir atņemtas. Tiesa šādas apsūdzētā darbības vērtē kā izteiktu noziedzīgu pašpaļāvību, kas būtiski apdraudēja citu ceļu satiksmes dalībnieku veselību un dzīvību. Ar nodarījumu reāls kaitējums trešo personu tiesībām un interesēm

nav nodarīts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā klasificējams kā mazāk smags noziegums. Noziedzīgais nodarījums vērsts pret jurisdikciju – noziedzīgā nodarījuma rezultātā radītais kaitējums ir jurisdikcijas intereses apdraudējums sprieduma izpildē. Ar nodarījumu reāls kaitējums trešo personu tiesībām un interesēm nav nodarīts.

[5.2] Nosakot sodu, tiesa ņem vērā kriminālprocesā iegūtās ziņas par apsūdzētā /pers. A/ personību.

Apsūdzētais iepriekš 8 (astoņas) reizes kriminālsodīts, pēdējo reizi notiesāts ar Zemgales rajona tiesas /datums/spriedumu (stājies spēkā /datums/) par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā, 312.panta otrajā daļā un 281.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu (daļēji saskaitot piespriesto sodu ar sodu, kas /pers. A/ noteikts ar Rēzeknes tiesas /datums/spriedumu) noteikts galīgais sods - brīvības atņemšana uz 6 (sešiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem *(lietas 25., 30.-31.lapa)*. Apsūdzētais turpina izciest transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas papildsodu, sodāmība nav dzēsta.

Turklāt tiesa konstatē, ka arī pirms tam apsūdzētais jau ir kriminālsodīts par inkriminētajiem noziegumiem analoģisku noziegumu izdarīšanu, proti, /pers. A/ ir notiesāts: ar Rēzeknes tiesas /datums/spriedumu (stājies spēkā /datums/) par Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kurā tika noteikts pamatsods – īslaicīga brīvības atņemšana uz 3 mēnešiem un papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 2 gadiem 11 mēnešiem 9 dienām *(lietas 25.lapa)*; ar Rēzeknes tiesas /datums/spriedumu (stājies spēkā /datums/) par Krimināllikuma 312.pantā un 262.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, kurā tika noteikts pamatsods – 180 piespiedu darba stundas un papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 5 gadiem *(lietas 25.lapa)*; ar Rēzeknes prokuratūras /datums/prokurora priekšrakstu par sodu (stājies spēkā /datums/) par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kurā tika noteikts pamatsods – 110 piespiedu darba stundas un papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 4 gadiem *(lietas 26.lapa)*.

No aizturētā nopratināšanas protokola izriet, ka /pers. A/ ir Latvijas Republikas pilsonis, neprecējies, ar vidējo izglītību, algotu darbu nestrādā *(lietas 10.lapa)*. No Personu datu pārlūka izdrukas izriet, ka /pers. A/ apgādībā atrodas divi nepilngadīgi bērni *(lietas 18.lapa)*.

[5.3] Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais savu vainu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina un izdarīto nožēloja *(lietas 15., 33.lapa)*.

[5.4] Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu. Atzīstot par atbildību pastiprinošu apstākli noziedzīgu nodarījumu recidīvu, tiesa ņem vērā, ka /pers. A/ ir nedzēsta sodāmība ne tikai par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, bet arī par Krimināllikuma 281.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

[5.5] Nosakot apsūdzētajam soda veidu, papildus minētajam tiesa ņem vērā arī to, ka /pers. A/ ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību, neceļot iebildumus pret pirmstiesas procesa pabeigšanu paātrinātā procesa kārtībā, kā arī ņem vērā pieteikto lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā, tādējādi sekmējot kriminālprocesa efektivitāti, ekonomiskumu un ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulēšanu.

Šis apstāklis pastiprina apsūdzētā savas vainas atzīšanu un nožēlošanu, bet nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli (skat. *Augstākās Tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2008.gada 21.aprīļa lēmums lietā SKK - 232/2008*), tādējādi ir ņemams vērā pie soda noteikšanas.

[5.6] Krimināllikuma 35.pantā paredzēti kriminālsoda piemērošanas mērķi – aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas.

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa noteic, ka par mazāk smaga nozieguma izdarīšanu brīvības atņemšanas sods ir nosakāms tikai tādā gadījumā, ja ar brīvības atņemšanu nesaistīta soda piemērošanu nav iespējams panākt Krimināllikuma 35.panta paredzēto soda mērķu sasniegšanu.

Tiesas ieskatā kriminālsoda mērķu sasniegšana attiecībā uz /pers. A/ nav iespējama citādi, kā tikai ar brīvības atņemšanas soda noteikšanu atbilstoši personībai, noziedzīgu nodarījumu raksturam un ar noziegumiem apdraudēto interešu nozīmīgumam, jo cita soda piemērošana nevar garantēt apsūdzētā attieksmes mainīšanu pret likumos noteikto aizliegumu un tiesas spriedumā noteikto pienākumu ievērošanu un nevar arī garantēt sabiedrības tiesību aizsardzību. Tiesa uzskata, ka /pers. A/ darbības viennozīmīgi liecina par to, ka apsūdzētajam raksturīga nesodāmības sajūta, ka no iepriekšējām sodāmībām viņš nekādus secinājumus nav izdarījis, nav pārvērtējis savu attieksmi pret dzīvi un normatīvo aktu ievērošanu, tā vietā konsekventi tupina ignorēt vispārpieņemtas sabiedrības uzvedības un morāles normas.

Turklāt, tiesa norāda, ka pat tas apstāklis, ka apsūdzētā apgādībā ir divi nepilngadīgie bērni, nav atturējis viņu no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, apzinoties, ka šajā gadījumā būs jāizcieš sods.

/pers. A/ jaunus noziedzīgus nodarījumus ir izdarījis papildsoda –transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – izciešanas laikā. Tādējādi, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā apsūdzētā sodīšana ar sodu, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, nevar garantēt kriminālsoda mērķu sasniegšanu. /pers. A/ iepriekš noteiktie kriminālsodi nav sasnieguši savu mērķi un nav atturējuši apsūdzēto no atkārtotas noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tiesa secina, ka apsūdzētais nav izvērtējis noziedzīgo darbību nepieļaujamību, līdz ar to tiesa atzīst, ka nav pamata vērtēt citu soda veidu piemērošanas iespējas.

[5.7] Ņemot vērā minēto, izvērtējot visus apstākļus un krimināllietā esošās ziņas, tiesa atzīst, ka par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu /pers. A/ piemērojams sods – īslaicīga brīvības atņemšana, kā arī Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas sankcijā paredzētais obligātais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Ievērojot to, ka lietā ir konstatēts ne tikai apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis, bet arī atbildību pastiprinošs apstāklis, tiesa atzīst, ka /pers. A/ sods nosakāms Krimināllikuma 38.panta 2.[1]daļā paredzētajā maksimālajā apmērā, taču tomēr vēl īslaicīgas brīvības atņemšanas apmērā, tādā veidā dodot apsūdzētajam vēl vienu iespēju pārdomāt savu attieksmi pret likumu ievērošanu, jo pretējā gadījumā turpmāk tiesas noteiktais sods varētu būt tikai brīvības atņemšanas sods, kas pārsniedz īslaicīgas brīvības atņemšanas apmēru.

Savukārt, par Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu apsūdzētajam arī ir piemērojams sods – īslaicīga brīvības atņemšana un ņemot vērā to, ka ir konstatēts gan atbildību mīkstinošs apstāklis, gan atbildību pastiprinošs apstāklis, tiesa atzīst, ka īslaicīgas brīvības atņemšanas sods apsūdzētajam ir nosakāms Krimināllikuma 38.panta 2.[1]daļā paredzētajā maksimālajā apmērā.

Augstākā tiesa jau iepriekš norādījusi, ka nesamērīgi mīksta soda noteikšana, kas pamatota vienīgi uz personību pozitīvi raksturojošo ziņu izvērtējumu, nesasniegs soda mērķi – sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, jo šādā gadījumā vainīgā persona netiks pakļauta soda piespiedu ietekmei un ar to saistītajiem ierobežojumiem tādā mērā, kas atbilstu izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītajam kaitējumam. Šādas situācijas neveicina arī soda prevencijas uzdevuma izpildi, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt

likumus un atturēties no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas (*skatīt Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 8.jūnija lēmumu lietā Nr.SKK-24/2011, Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014.gada 30.septembra lēmumu lietā Nr.SKK-306/2014*).

Tiesa ņem vērā Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu 2008.gada 1.jūlijā kopsapulcē apstiprināto Sodu piemērošanas prakses apkopojumu, kurā cita starpā norādīts – lai novērstu noziedzīgu nodarījumu recidīvu, krimināls odam jābūt tādam, kas orientēts uz likumpārkāpēja resocializāciju, kā arī tādam, kas sekmē noziedzīgu nodarījumu veicinošo faktoru novēršanu (mazināšanu). Atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot.

[5.7.1] Citus Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas sankcijā noteiktos sodus, tiesa nevērtē, atsaucoties uz Augstākās tiesas 2014.gada Tiesu prakses apkopojumu "Tiesas nolēmumu struktūra un saturs lietās par vairākiem vienveidīgiem noziedzīgiem nodarījumiem", kas apspriests Augstākas tiesas Krimināllietu departamenta tiesnešu sapulcē un atzīts par publiskojamu, proti, tiesai jāmotivē kāpēc kādu no sodiem piemēro, nevis kāpēc kādu no tiem nepiemēro.

[5.7.2] Tiesa norāda, ka par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu obligāti piemērojams papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Izvērtējot apsūdzētajam nosakāmā papildsoda apmēru, tiesa ņem vērā tos pašus apstākļus, kuri izanalizēti pie pamatsoda noteikšanas, kā arī ņem vērā apsūdzētajam konstatēto reibuma pakāpi, vietu un apstākļus, kur notikusi transportlīdzekļa vadīšana, citu personu tiesību un interešu apdraudējumu, un uzskata, ka papildsods ir nosakāms Krimināllikuma 44.panta otrajā daļā un 262.panta pirmā daļas sankcijā paredzētajā maksimālajā apmērā – 5 gadi.

Transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas soda izciešanas termiņš apsūdzētajam skaitāms no sprieduma taisīšanas dienas - 2022.gada 17.maija, jo nosakot galīgo sodu pēc vairākiem spriedumiem un piemērojot Krimināllikuma 51.pantu, jaunajā spriedumā noteiktajam sodam jāpievieno agrāk piespriestā papildsoda – tiesību ierobežošana – daļa, kas nav izciesta jaunā sprieduma taisīšanas dienā (sk. *Augstākās tiesas 2016.gada tiesu prakses apkopojuma "Tiesu prakse sodu noteikšanā par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem un pēc vairākiem spriedumiem, sodu saskaitīšanā un aizstāšanā" kopsavilkumā ietvertās rekomendācijas*).

[5.7.3] Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā abu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā konstatēto atbildību mīkstinošu apstākli un ņemot vērā, ka /pers. A/ attiecībā uz katru noziedzīgu nodarījumu ir konstatējams arī atbildību pastiprinošs apstāklis, sods nav nosakāms minimālajā Krimināllikuma 38.panta otrajā daļā paredzētajā apmērā. Vienlaicīgi tiesa ņem vērā noziedzīgo nodarījumu sabiedrisko bīstamību un atzīst, ka taisnīgs un apsūdzētā personībai atbilstošs soda mērs par izdarīto noziedzīgo nodarījumu: pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas ir īslaicīga brīvības atņemšana uz 3 (trīs) mēnešiem; pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas ir īslaicīga brīvības atņemšana uz 3 (trīs) mēnešiem.

Par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu obligāti piemērojams papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 5 (pieciem) gadiem.

Tiesas vērtējumā šāds sods ir samērīgs ar izdarīto, atbilstošs apsūdzētā personībai un ir nepieciešams, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzēto soda mērķi. Ar soda piemērošanu apsūdzētajam ir jāpanāk viņa atturēšana no noziedzīgu darbību atkārtotas izdarīšanas, kā arī jāpanāk, lai apsūdzētais apzinās, ka sods ir nenovēršams par katru noziedzīgo darbību un nosakāmā soda smagums ir atkarīgs tikai un vienīgi no paša apsūdzētā izvēlētiem uzvedības modeļiem.

[5.8] Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās, otrās un ceturtās daļas noteikumiem /pers. A/ nosakāms sods pēc vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, daļēji saskaitot par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu piespriestos pamatsodus, pilnīgi pievienojot papildsodu, jo noziedzīgi nodarījumi atzīstami par mazāk smagiem noziegumiem, tie veido noziedzīgu nodarījumu ideālo kopību un iepriekš piespriestie sodi nav atturējuši apsūdzēto no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa ņem vērā arī tiesu praksē paustās atziņas par Krimināllikuma 50.panta normu piemērošanu, proti, ka, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos jāpiemēro piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos (*Augstākās tiesas 2007./2008.gada apkopojuma "Apgabaltiesu kā pirmās instances tiesas un Augstākās tiesas Krimināllietu tiesu palātas kā apelācijas instances tiesas sodu piemērošanas prakse" 95.-96.lpp*).

Tiesa atzīst, ka šajā lietā nav konstatējami tādi īpaši apstākļi, kas būtu pietiekams tiesisks pamats piespriesto sodu pilnīgai saskaitīšanai vai vieglākā soda ietveršanai smagākajā sodā. Ņemot vērā noziedzīgo nodarījumu raksturu, kaitīgumu, izdarīšanas apstākļus, tiesa atzīst, ka savstarpēji saskaitāmas par katru noziedzīgo nodarījumu piespriesto sodu lielākās daļas.

[6] Ņemot vērā, ka inkriminētos noziedzīgus nodarījumus apsūdzētais izdarījis papildsoda izciešanas laikā, galīgais sods /pers. A/ ir nosakāms pēc spriedumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas un 1.[1]daļas 2.punkta noteikumiem, noteiktajam papildsodam daļēji pievienojot pēc Zemgales rajona tiesas /datums/sprieduma neizciesto papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, kas uz sprieduma taisīšanas dienu ir 4 gadi 5 mēneši 4 dienas.

[7] Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu, /pers. A/ soda termiņā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2022.gada 21.aprīļa plkst. 15.00 līdz 2022.gada 22.aprīlim plkst. 09.50 (viena diena).

[8] No krimināllietas materiāliem redzams, ka ar Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Ludzas iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektora /datums/lēmumu /pers. A/ tika piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā (*lietas 16.lapa*).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 249.panta pirmās daļas nosacījumiem, ja procesuālā piespiedu līdzekļa piemērošanas laikā ir zudis vai mainījies tā piemērošanas pamats, mainījušies piemērošanas nosacījumi, personas uzvedība vai ir noskaidroti citi apstākļi, kas noteica piespiedu līdzekļa izvēli, procesa virzītājs pieņem lēmumu par tā grozīšanu vai atcelšanu.

Tiesas ieskatā, apsūdzētajam /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā ir atstājams negrozīts, līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 514., 520., 527.-530. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, otro un ceturto daļu, noteikt /pers. A/ sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos pamatsodus un pilnīgi pieskaitot papildsodu, – brīvības atņemšana uz 5 (pieciem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu un pirmās[1] daļas 2.punktu, noteiktajam papildsodam daļēji pievienot pēc Zemgales rajona tiesas /datums/sprieduma neizciesto papildsodu - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana un noteikt /pers. A/ galīgo sodu pēc spriedumu kopības – brīvības atņemšana uz 5 (pieciem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 (septiņiem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu, /pers. A/ brīvības atņemšanas soda izciešanas laikā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2022.gada 21.aprīļa plkst. 15.00 līdz 2022.gada 22.aprīlim plkst. 09.50 (viena diena).

Brīvības atņemšanas soda izciešanu skaitīt no /pers. A/ faktiskās aizturēšanas brīža.

Atstāt negrozītu /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā, līdz spriedums stāsies spēkā.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams, bet procesa dalībnieki 10 (desmit) dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilno spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju, rīcību ar mantu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rēzeknes tiesā.

Tiesnese N.Asača